

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

POWIATU PUCKIEGO.

Wychodzi w środę i sobotę. — Prenumerata kwartalna 40 marek, miesięczna 15 marek
Poszczególne numery 2 marki.

Ogłoszenia w części nieurzędowej przyjmuje się za opłatą 6 mk. od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 10 mk. od wiersza.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład i drukarnia: „Dziennik Gdański“, Gdańsk.

Nr. 38.

Puck, sobota, dnia 7 maja 1921 r.

Rok 35.

- Treść:** 388. Dotyczy godzin biurowych w starostwie podczas Zielonych Świąt.
389. Rozporządzenie Min. b. dz. pr. z dnia 12 IV 21 dot. stwierdzenia powierzchni zasiewów w roku 1921 w Województwach Poznańskim i Pomorskim.
390. Rozporządzenie Min. b. dz. pr. z dnia 12 IV 21 dot. tymczasowej organizacji Wydziału Ubezpieczeń od wypadków Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu.
391. Rozporządzenie Min. b. dz. pr. z dnia 28 II 21 w przedmiocie zmian ordynacji opłat dla położonych.
392. Rozporządzenie dodatkowe Min. b. dz. pr. z dnia 12 IV 21 do rozporządzenia z dnia 25 V 20 w przedmiocie gospodarki mięsnej.
393. Rozporządzenie Min. b. dz. pr. z dnia 24 IV 21 w przedmiocie mleka i masła.
394. Rozporządzenie Min. b. dz. pr. z dnia 12 IV 21 w przedmiocie ustalenia nazw miejscowości powiatu puckiego.
395. Dotyczy odszkodowania za świadczenia wojenne w myśl ustawy niemieckiej z 13 VI 1873.
396. Rozporządzenie starosty z dnia 5 V 21 dot. cen za pokoje hotelowe oraz obowiązku umieszczenia cennika w tychże pokojach.
- Ogłoszenie.

388.

DOTYCZY GODZIN BIUROWYCH W STAROSTWIE podczas Zielonych Świąt.

Aby pozamiejscowym urzędnikom starostwa umożliwić wyjazd na święta do swych rodzin, zamyka się biura starostwa w piątek, dnia 13 maja po poł. o godz. 4 i otwiera się we wtorek, dnia 17 maja przed poł. o godz. 10.

W międzyczasie będzie od godz. 8 rano do godz. 8 po poł. w biurze nr. 1 dyżur celem załatwienia spraw, nie cierpiących zwłoki i to:

w piątek, dnia 13 V p. Chmarzyński — p. Kujatówna
w sobotę, dnia 14 V p. Miedzianowski — p. Łaszewska

w niedzielę, dnia 15 V p. Kamiński — p. Jana
w poniedziałek, dnia 16 V p. Derz — p. Grenzówna
we wtorek, dnia 17 V p. Grünwald — p. Böhmówna.

Pp. sołtysi ogłaszają powyższe w przyjęty sposób.
Puck, dnia 4 maja 1921.

Lipski, starosta.

389.

ROZPORZĄDZENIE

dotyczące stwierdzenia powierzchni zasiewów w roku 1921 w Województwach Poznańskim i Pomorskim.

Na podstawie rozporządzenia Komisariatu Naczelnej Rady Ludowej z dnia 7 stycznia 1919 r. oraz art. 2 i 6 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. Praw nr. 64 poz. 385) zarządzam, co następuje:

Art. 1.

W czasie od 25 maja do 5 czerwca 1921 r. odbędzie się stwierdzenie powierzchni pól uprawionych i nieu-

prawionych, łąk (nawadnianych i innych), pastwisk, sadów, ogrodów i nieużytków w byłej dzielnicy pruskiej. Co do pól uprawionych, stwierdzać się będzie z osobna powierzchnię następujących zasiewów:

1. pszenicy:
 - a) ozimej,
 - b) jarej,
2. żyta:
 - a) ozimego,
 - b) jarego,
3. jęczmienia:
 - a) ozimego,
 - b) jarego,
4. owsa;
5. mieszanek powyższych rodzajów zboża,
6. innych rodzajów zboża (tarkki, prosa i t. p.),
7. roślin strączkowych:
 - A) na ziarno i to:
 - a) grochu, soczewicy, fasoli i bobu,
 - b) peluszek,
 - c) wyki i bobiku,
 - d) łubinu (wylaczając łubin przeznaczony na zaoranie)
 - e) mieszanek różnych rodzajów roślin strączkowych, także ze zbożem,
 - B) na paszę zieloną (rośliny strączkowe wszelkiego rodzaju, mieszanek strączkowych, także ze zbożem, pozatem łubin, przeznaczony na zaoranie)
8. Roślin oleistych (rzepiku, rzepaku, gorczyca, maku, lnianki, słoneczników i t. p.)
9. roślin włóknistych, i to:
 - a) lnu,
 - b) wszelkich innych włóknistych (konopi, pokrzyw),
10. ziemniaków, i to:
 - a) rychłych,
 - b) późnych,
11. buraków cukrowych:
 - a) na fabrykację,
 - b) na nasienie,
12. buraków pastewnych:
 - a) na paszę,
 - b) na nasienie,
13. brukwi, kalarepy i t. p.
14. marchwi,
15. warzyw:
 - a) kapusty,
 - b) wszelkich innych rodzajów (cebuli, selery, szparagów, ogórków i t. p.),
16. roślin pastewnych:
 - A) na ziarno i to:
 - a) koniczyny wszelkiego rodzaju,
 - b) seradeli,
 - B) na paszę suchą i zieloną (koniczyny, także z domieszką trawy, lucerny, esparcety i t. p.).
17. Wszelkich innych rodzajów roślin (chmielu, tytoniu, cykorii, witek, nasion trawy, kukurydzy i t. p.)

Art. 2.

Stwierdzenie wykonują władze miejscowe, powołując do pomocy osoby biegłe w pisaniu i liczeniu.

Osoby, sporządzające listy miejscowe, otrzymują z kasy Ministerstwa b. dz. pr. za należyte wypełnienie i zliczenie list 1 markę od każdego gospodarstwa.

Art. 3.

Wyniki stwierdzenia należy wpisać do list miejscowych. Władze miejscowe winny przesłać wypełnione i zliczone listy miejscowe najpóźniej do 12 czerwca 1921 r. do władz powiatowych, z oświadczeniem, iż zapisano wszystkie grunty, należące do obwodu gruntowego danej miejscowości (porów. art. 9).

Art. 4.

Władze powiatowe winny na podstawie list miejscowych zestawiać listy powiatowe. Listy powiatowe

135
należy wysłać najpóźniej dnia 1 lipca 1921 r. do Ministerstwa b. dz. pr. w Poznaniu.

Art. 5.

Formularze, potrzebne do zestawień, Ministerstwo b. dz. pr. prześle władzom powiatowym.

Władze powiatowe winny listy miejscowe rozesłać natychmiast do władz miejscowych.

Art. 6.

Powierzchnie stwierdza się, zasięgając informacji u właścicieli gruntów lub u zarządzających gruntami, wzgl. ich zastępców.

Art. 7.

Zapisanie właścicieli gruntów lub zarządzających gruntami do list miejscowych, jak i zapisanie wielkości obszaru winno się odbyć na podstawie katastru gruntowego (matrykuły sumarycznej).

Art. 8.

Stwierdzenie obszarów winno się odbywać w morgach magdeburgskich.

Art. 9.

W liście miejscowej winno się zapisać wszystkie grunta, należące do obwodu gruntowego danej miejscowości, niezależnie od miejsca zamieszkania właściciela lub zarządzającego gruntem.

Art. 10.

Władze miejscowe winny dopilnować, by zapisywanie do list miejscowych było zgodne z prawdą, oraz stwierdzić, czy całość zapisanych obszarów odpowiada wielkości obszarów, wynikającej z materiałów, wzmiankowanych w art. 7.

Art. 11.

Właściciele gruntów, zarządzający gruntami i ich zastępcy winni udzielić osobom, upoważnionym przez władze miejscowe, do stwierdzenia powierzchni, wszelkich potrzebnych informacji.

Władze i osoby te są, celem sprawdzenia udzielonych informacji, uprawnione do zwiedzania gruntów, do przeprowadzania pomiarów, do przeglądania ksiąg do przeprowadzania pomiarów lub przeglądania ksiąg gospodarczych i zasięgania informacji u innych władz co do wielkości poszczególnych gruntów.

Art. 12.

Kto rozmyślnie nie udzieli informacji, do których obowiązuje go niniejsze rozporządzenie, lub udzieli informacji świadomie fałszywych, lub niedokładnych, lub wbrew ustępowi 2 artykułu 11 niniejszego rozporządzenia sprzeciwi się zwiedzaniu gruntów, przeprowadzaniu pomiarów lub przeglądaniu ksiąg gospodarczych, podlega karze więzienia do roku i grzywnie do 100 000 mk., lub jednej z tych kar.

Kto z niedbalstwa nie udzieli informacji wzmiankowanych w ustępie 1 lub udzieli informacji fałszywych lub niedokładnych, podlega grzywnie do 50 000 mk.

Poznań, dnia 12 kwietnia 1921 r.

Minister b. dzielnicy pruskiej.
W. Kucharski.

Powyższe podaje do wiadomości.
Puck, dnia 4 maja 1921.

Lipski, starosta.

390.

ROZPORZĄDZENIE

dotyczące tymczasowej organizacji Wydziału Ubezpieczeń od wypadków Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu.

Na mocy art. 6 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu byłej dzielnicy pruskiej (Dz. Praw str. 675) postanawiam, co następuje:

Art. 1.

Ubezpieczalnia Krajowa, Wydział Ubezpieczeń od wypadków w Poznaniu, obejmuje swą działalnością wszystkie przedsiębiorstwa, podlegające ubezpieczeniu

od wypadków w przemyśle na obszarze b. dzielnicy pruskiej i to jako jedną całość bez względu na rodzaj tych przedsiębiorstw.

Dla przedsiębiorstw niewykonanych sposobem zarobkowania, a podlegających ubezpieczeniu od wypadków w myśl § 783, 785, 798 i 836 ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej utworzy Ubezpieczalnia Krajowa, Wydział Ubezpieczeń od wypadków, osobny oddział, stosując do tej grupy przedsiębiorstw postanowienia § 783—842 ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej.

Art. 2.

Uchyła się przepisy § 731 ustęp 2, oraz § 748, 749 ustęp 2 i § 764 ordynacji ubezpieczeniowej.

Art. 3.

Zgromadzenie przedsiębiorców Ubezpieczalni Krajowej, Wydział Ubezpieczeń od wypadków, składa się z delegatów:

1. Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu,
2. Izby Przemysłowo-Handlowej w Bydgoszczy,
3. Izby Przemysłowo-Handlowej w Toruniu,
4. Izby Przemysłowo-Handlowej w Grudziądzu,
5. Izby Rzemieśniczej w Poznaniu,
6. Izby Rzemieśniczej w Bydgoszczy,
7. Izby Rzemieśniczej w Grudziądzu.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Poznaniu i Izba Przemysłowo-Handlowa w Bydgoszczy wysyłają z pośród przedsiębiorców ich okręgu po trzech delegatów, wszystkie inne Izby z pośród przedsiębiorców ich okręgu po dwóch delegatów.

Każda Izba, mająca prawo wysłania delegatów do zgromadzenia przedsiębiorców, winna wyznaczyć zastępcę dla każdego delegata.

Art. 4.

Każdorazowy Zarząd Ubezpieczalni Krajowej, jest równocześnie Zarządem Wydziału Ubezpieczeń od wypadków Ubezpieczalni Krajowej i postępować będzie w sprawach ubezpieczeń od wypadków pod względem formalnym w sposób przepisany statutem dla Zarządu Ubezpieczalni Krajowej (zwoływanie i sposób odbywania posiedzeń, sposób głosowania, uprawnienie zarządu do zastępowania Wydziału Ubezpieczeń od wypadków, forma oświadczeń).

Zarządowi Wydziału Ubezpieczeń od wypadków służy prawo przyjmowania urzędników i normowania ich praw i obowiązków służbowych według zasad przepisanych dla urzędników Ubezpieczalni Krajowej.

Art. 5.

Zgromadzenie przedsiębiorców może wybrać mężów zaufania tak z pośród pracodawców jak z pośród pracobiorców za poprzednim porozumieniem się z związkami pracodawców oraz pracobiorców.

Zgromadzenie przedsiębiorców może prawo wyboru przelać na Zarząd.

Art. 6.

Ubezpieczalnię Krajową, Wydział Ubezpieczeń od wypadków, obowiązująć będzie na razie statut wydany przez Ministra b. dzielnicy pruskiej.

Ze statutem tym może być połączony statut przepisany w § 792 i 842 ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej dla zakładów zajmujących się ubezpieczeniem przedsiębiorstw niewykonanych sposobem zarobkowania.

Statut wydany przez Ministra b. dzielnicy pruskiej może być zmieniony przez zgromadzenie przedsiębiorców w granicach dozwolonych przez ordynację ubezpieczeniową Rzeszy Niemieckiej. Każdorazowa zmiana statutu podlega zatwierdzeniu przez Ministra byłej dzielnicy pruskiej.

Art. 7.

Przepisy ordynacji ubezpieczeniowej uchyła się, o ile są sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

Art. 8.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

P o z n a ń, dnia 12 kwietnia 1921 r.

Minister b. dzielnicy pruskiej
W. Kucharski.

Powyższe podaje do wiadomości.
P u c k, dnia 4 5 21.

Lipski, starosta.

391.

ROZPORZĄDZENIE

w przedmiocie zmian ordynacji opłat dla położnych.

Na podstawie § 1 pruskiej ustawy z dnia 10 maja 1908 r. dotyczącej opłat dla położnych (Zbiór ustaw pruskich str. 103) i art. 6 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. Praw str. 675), zmienia się ordynację opłat dla położnych z dnia 2 września 1920 r. (Dz. Urzęd. nr. 53 poz. 441), jak następuje:

Art. 1.

1. Od osób rzeczywiście niezamożnych lub od gminnych związków ubogich pobiera się najniższą opłatę, również gdy zapłata następuje z funduszków Państwa lub z środków fundacji dobroczynnych, albo ustawowych instytucji dla przymusowych ubezpieczeń na wypadek choroby; do wyższej opłaty upoważnione są jednak położne na podstawie szczególnie długiej i trudnej czynności.
2. We wszystkich innych wypadkach zależy wysokość opłaty — w granicach tej ordynacji — od czasu i rodzaju czynności, a także od położenia majątkowego klienta.

Art. 2.

3. Od niżej podanych czynności pobiera się:
 1. Za pomoc przy normalnym porodzie trwającym do 12 godzin 200—800 mk.
każda dalsza godzina 25—40 mk.
 2. Za pomoc przy porodzeniu bliźniat, porodach nieprawidłowych, przy porodach zawiąłanych krwiotokiem i tegoż następstwami lub rzucawką porodową, oddzielaniem ręcznym łożyska, albo z utrudliwem cuceniem omdłego płodu podwyższa się należytość pod nr. 1 na 300—1200 mk.
 3. Przy porodach, przy których przywołanie lekarza jest konieczne, podwyższa się zapłata wymieniona pod nr. 1 i 2 o 120 mk.
 4. Za pomoc przy poronieniu, porodach niewczesnych i przedwczesnych, tak samo za odbieranie zaśladau za czas do 6 godz. 120—400 mk.
Każdą dalszą godzinę wynagradza się 25—40 mk.
 5. Za każde przepisowe odwiedziny położnicy, włącznie zbadania i wszelkie czynności, jak przepłukanie, podanie lewatyw, cewnikowanie, oraz skapanie noworodka i przewinięcie wynagradza się każdą rozpoczętą godzinę za dnia 25—80 mk.
w nocy potrójnie.
 6. Za wszelkie nieprzepisowe odwiedziny na życzenie położnicy lub jej otoczenia włącznie wszelkich badań i czynności każda rozpoczęta godzina 25—120 mk.
w nocy potrójnie.
 7. Za całodziennie pielęgnowanie poza czasem porodu (włącznie wizyty) w nocy 120—400 mk.
za dzień i noc razem 200—800 mk.
240—1200 mk.
 8. Za poradę w mieszkaniu położnej za dnia 15—80 mk.
w nocy potrójnie.

9. Za badanie w mieszkaniu położnicy włącznie porady za dnia 30—120 mk.
10. Za świadectwa piśmienne prócz wynagrodzenia za zbadania lub wizytę 20—40 mk.

Na mocy niniejszych przepisów liczy się noc od kwietnia do września od godz. 10 wieczorem do 7 rana, w dalszych miesiącach od 9 wieczorem do 8 rana.

Przy wykonaniu czynności w miejscowościach, odległych od mieszkania położnej ponad 1 km., ma położna prawo domagać się powózki (doróżki) lub też wykładów rzeczywistych za użytą powózkę albo wynagrodzenia pięciu marek za każdy kilometr, i to licząc osobno tam i z powrotem, w razie użycia kolei wynagradza się III. klasę; tak samo zwraca się kosztą podróży tramwajem. Za wykłady w postaci środków dezynfekcyjnych i materiału opatrunkowego należy się położnej odszkodowanie, o ile środków tych nie odebrała z funduszków publicznych.

Art. 3.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem jego ogłoszenia.

P o z n a ń, dnia 28 lutego 1921 r.

Minister b. dzielnicy pruskiej
W. Kucharski.

Powyższe podaje do wiadomości
P u c k, dnia 5. maja 1921.

Lipski, starosta.

392.

ROZPORZĄDZENIE DODATKOWE

do rozporządzenia z dnia 25 maja 1920 r. (Dz. Urzęd. nr. 29 str. 599) w przedmiocie gospodarki mięsnej.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnej Rady Ludowej z dn. 7 stycznia 1919 r., oraz art. 1 dekretu Ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 13 listopada roku 1919 (Tyg. Urzęd. nr. 62 str. 334) rozporządzam, co następuje:

Art. 1.

Art. 14 rozporządzenia z dnia 25 maja 1920 r. w przedmiocie gospodarki mięsnej (Dz. Urzęd. nr. 29 poz. 254) zmienia się o tyle, że władzom administracyjnym I. instancji przysługuje prawo udzielania pozwoleń poszczególnym składom delikatesów i towarów kolonialnych na sprzedaż mięsa i wyrobów mięsnych z przestrzeganiem jednak przepisów art. 7 i 8 powyższego rozporządzenia i art. 5 rozporządzenia dodatkowego z dnia 13 lipca 1920 r. w przedmiocie gospodarki mięsnej (Dz. Urzęd. nr. 38 poz. 345).

Art. 2.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

P o z n a ń, dnia 12 kwietnia 1921 r.

Minister b. dzielnicy pruskiej
W. Kucharski.

Powyższe podaje do wiadomości.
P u c k, dnia 4 5 1921.

Lipski, starosta.

393.

ROZPORZĄDZENIE

w przedmiocie mleka i masła.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnej Rady Ludowej z dnia 7 stycznia 1919 r. oraz § 1 dekretu Ministerstwa b. dz. pr. z dnia 13 listopada 1919 r. (Tyg. Urzęd. nr. 62 str. 334) rozporządzam, co następuje:

Art. 1.

Na obszar Województw Poznańskiego i Pomorskiego wprowadza się zasadę wolnego obrotu mlekiem, masłem, twarogiem i wyrobami serowymi z mleka odtuszczonego, o ile w następujących artykułach nie ustanowiono wyjątków.

Zakazuje się:

1. używania mleka nieodtłuszczonego i śmietany w przedsiębiorstwach przemysłowych, wyłączając wyrób masła,
2. używania mleka nieodtłuszczonego przy pieczeniu chleba, oraz do procederowego wyrobienia czekolady i słodyczy,
3. wydawania śmietany, w jakiegokolwiek postaci w cukierniach, restauracjach, piekarniach, w oberżach, szynkach i wszelkich gospodach, tak samo mleka do napoju,
4. obrotu śmietaną; dozwolone jest jedynie odstawiwanie śmietany przedsiębiorstwom, wyrabiającym procederowo masło, oraz odstawiwanie śmietany gminom na podział między chorych,
5. procederowego wytwarzania i wydawania bitej śmietany, oraz proszków śmietankowych,
6. używania mleka nieodtłuszczonego do wyrobu farb,
7. używania mleka nieodtłuszczonego do wytwarzania sernika (kazeiny) w celach technicznych,
8. dawania mleka nieodtłuszczonego zwierzętom, wyłączając cielęta poniżej 6 tygodni,
9. używania masła do procederowego wypiekania pieczywa wszelkiego rodzaju, do wyrobu mydła i na cele przemysłowe i techniczne,
10. wyrabiania i puszczenia w obieg wszelkiego rodzaju sera z mleka nieodtłuszczonego, a z odtłuszczonego z zawartością tłuszczu większą, niż 5%.
Wojewoda może zezwolić na wyjątki.

Art. 3.

Władze administracyjne I. instancji zarządzają wywieszenie na widocznym miejscu przepisów art. 2 niniejszego rozporządzenia i to:

- a) w przedsiębiorstwach przemysłowych — punktów 1, 6, 7, 9,
- b) w piekarniach, przedsiębiorstwach, wyrabiających czekoladę i słodycze — punktów 2, 3, 9,
- c) w cukierniach, restauracjach, oberżach, szynkach i wszelkich gospodach — punktów 3, 4, 10,
- d) w mleczarniach, serowarniach i handlach nabiałem — punktów 4, 5, 10.

Art. 4.

W razie stwierdzenia przez władze administracyjne I. instancji w ich okręgach braku mleka, niezbędnego dla dzieci chorych, przysługuje władzy administracyjnej II. instancji prawo wyznaczania gospodarstw mlecznych, lub mleczarni dla dostawy na powyższy cel mleka.

Osoby, prawnie zastępujące gospodarstwa mleczne i mleczarnie, są zobowiązane zawrzeć umowę na wezwanie władzy administracyjnej II. instancji z odbiorcą, przez nią wskazanym, na dostawę wyznaczonej ilości mleka. W razie niedościa do porozumienia między dostawcą a odbiorcą w przeciągu dni 3-ech od doręczenia wezwania, władza administracyjna II. instancji ustanawia warunki odstawy mleka na czas najwyższej jednego miesiąca, obowiązujące obie strony, przy czym cena mleka nie może być niższa od ceny rynkowej, a rozmiar odstawy nie może przekraczać jednej trzeciej części całej produkcji danego gospodarstwa lub mleczarni.

Przed rozstrzygnięciem o potrzebie powyższej dostawy i jej wysokości, tudzież w celu oznaczenia ceny rynkowej, wojewoda zwołuje pod swoim przewodnictwem Radę Nabiałową, w skład której wejda po jednym przedstawicielu rolnictwa, procederu mleczarskiego, miasta i Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia Publicznego.

Osobom, prawnie zastępującym gospodarstwa mleczne i mleczarnie, dotkniętym zarządzeniem władzy II instancji, przysługuje prawo odwołania się w przeciągu dni 14 do Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej, jednakże bez prawa powstrzymywania się od wykonania zarządzeń władzy II instancji.

Art. 5.

Do dnia 1 lipca roku 1921 gminom przysługuje prawo wyznaczania przedsiębiorstw, do których w obre-

bie gminy wolno odstawić mleko, i zakazywania odstaw do innych przedsiębiorstw w obrebie gminy.

Dotkniętym przez zarządzenie gminy przysługuje prawo w przeciągu dni 14, na mocy ustępu 1 art. niniejszego, odwołania się do władzy administracyjnej I instancji, a o ile zarządzenie wydała gmina, tworząca samodzielny powiat, do władzy administracyjnej II instancji.

Art. 6.

Władzom powiatowym, a w miastach, liczących ponad 25 000 mieszkańców, magistratom, nadaje się prawo wydawania zarządzeń, obowiązujących mleczarnie i osoby, handlujące mlekiem lub masłem, do prowadzenia ksiązek, z których winna wynikać:

- 1) dostarczona ilość mleka,
- 2) dostarczona lub wytworzona ilość masła,
- 3) nazwisko dostawcy,
- 4) ilość hurtownie odstawanego mleka i masła, oraz nazwiska hurtownych odbiorców,
- 5) ilość detalicznie oddanego mleka i masła.

Art. 7.

Mleczarnie i osoby, handlujące mlekiem lub masłem, powinny na żądanie władzy przedłożyć książki, wymienione w art. 6.

Art. 8.

Karze więzienia do roku i grzywnie do 300 000 marek lub jednej z tych kar ulegnie, kto nie zastosuje się do przepisów art. 2 do 7 niniejszego rozporządzenia. W razie niezastosowania się do przepisów art. 2 władzy administracyjnej I instancji wolno zamknąć przedsiębiorstwo na czas ograniczony lub nieograniczony.

Art. 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1921 r. Równocześnie traca moc obowiązująca wszelkie przepisy prawne władz centralnych, wojewódzkich, powiatowych i miejscowych, o ile stoja w sprzeczności z przepisami niniejszego rozporządzenia.

Poznań, dnia 24 kwietnia 1921 r.

Minister byłej dzielnicy pruskiej.
W. Kucharski.

Powyższe podaje do wiadomości.

Puck, dnia 4 maja 1921.

Lipski, starosta.

394.

ROZPORZĄDZENIE

w przedmiocie ustalenia nazw miejscowości powiatu puckiego.

Poniżej podanym miejscowościom powiatu puckiego nadaje się polskie nazwy:

Stefanowo	zamiast	Amalienfelde
Hallerowo	"	Berlin
Trzy Gracki	"	Drei Grenzen
Pustkowie	"	Einhausen
Rekówko	"	Emilshof
Ostronie	"	Friedrichshof
Syberja	"	Heinrichshof
Leśnydwór	"	Jägerhof bei Lissau
Myśliwka	"	Jägerhof bei Sobienitz
Kuśnica	"	Kuzwelt
Dolina	"	Lindenthal
Nowina	"	Negershof.

Poznań, dnia 12 kwietnia 1921 r.

Minister byłej dzielnicy pruskiej.
w. z. Połczyński.

Powyższe podaje do wiadomości i zaznaczam, że gminom wyżej wymienionym wolno tylko używać nazwy, nadane przez Ministra b. dz. pr.

Puck, dnia 6 maja 1921.

Lipski, starosta.

395.

Dotyczy odszkodowania za świadczenia wojenne w myśl ustawy niemieckiej z 13 VI 1873, Dziennik Ustaw państwa str. 129.

Okólnikiem tutejszym z dnia 23 lipca 1920 r. L. I-16—455-L zarządono nadesłanie wszystkich dotąd niezrealizowanych t. zw. „Vergütungsanerkennnisse“ (dokumentów uznań), wystawionych przez odnośne pruskie rejencje.

Dokumenty te po największej części tu wpłynęły. W posiadaniu gmin znajdują się jednakowoż jeszcze w sporej ilości t. zw. „Forderungsnachweise“ za świadczenia wojenne, i to zbadane i podpisane przez dawnych pruskich landratów, a mających służyć za podstawę dla dokumentów uznań, których jednak od rejencji wczas nie zażądano.

Ponieważ i te „Forderungsnachweise“ w braku innych dowodów mogą służyć za wystarczającą podstawę dla udowodnienia pretensyj naszych gmin do Rzeczy, poleca się przeto wszystkie te dokumenty starannie zebrać i w celu zrealizowania możliwie rychło przedłożyć Województwu (Referat Likwidacyjny). Celem uniknięcia nieporozumień, zwraca się uwagę, że tylko takie „Forderungsnachweise“, sporządzone na przepisanych formularzach mogą być uwzględnione, które zostały zbadane i podpisane przez dawnego landrata lub jego zastępcę. Innych pism, niemających tych cech, przysyłać nie należy, gdyż niedawałyby się do urzędowania jako pozbawione siły dowodowej.

Toruń, dnia 14 kwietnia 1921 r.

Wojewoda.
z. p. Dąbrowski.

Powyższe podaję do wiadomości i wzywam interesowane gminy, aby najpóźniej do 21 maja przesyłały do Starostwa wyżej wymienione „Forderungsnachweise“.

Puck, dnia 1 maja 1921.

Lipski, starosta.

396.

ROZPORZĄDZENIE

dotyczy cen za pokoje hotelowe oraz obowiązku umieszczenia cennika w tychże pokojach.

Na mocy § 142 ustawy o ogólnej administracji krajowej z dnia 30. lipca 1883 w łączności z § 6e ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 zarządzam, co następuje:

Za pokoje hotelowe wolno pobierać następujące ceny:

Pokój z jednym łóżkiem na 24 godzin 75 mk.
Pokój z dwoma łózkami na 24 godzin 125 mk.

Od osób pełniących w powiecie służbę państwową lub komunalną:

Pokój hotelowy z jednym łóżkiem na 24 godzin 25 mk.
Pokój hotelowy z dwoma łózkami na 24 godzin 50 mk.

Za pokoje hotelowe wydzierżawione na dłuższy czas udziela się zniżki wedle każdorazowej ugody z gospodarzem.

Właściciele hoteli są zobowiązani umieścić w każdym pokoju hotelowym cennik podający cenę pokoju, światła, wody, opału, usługi itd.

Właściciel winien prowadzić spis wszystkich pokoi z wyszczególnieniem ceny i pokazać go każdemu gościowi, o ile tego zażąda.

Cenniki i spis muszą być opatrzone pieczęcią miejscowej władzy policyjnej.

Niestosujący się do powyższego rozporządzenia podlegają karze wyszczególnionej w art. 1 rozporządzenia Ministra b. dz. pr. z dnia 11 stycznia 1920 (Dz. U. Min. b. dz. pr. nr. 3 rok 20).

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 20 maja 1920 r.

Puck, dnia 5 maja 1921.

Lipski, starosta.

OGŁOSZENIA

Poszukuję kupna

FOLWARKU

ca. 100-150 morgów z jeziorem lub rzeką osobno w jednym planie położonego z dworkiem o najmniej 5 pok. w pow. Kościerzyna, Kartuzy lub Puck. Ewent. należący większy sad owoc. i młyn lub inny zakład przemysł. pożądany. Zamiana na kamienicę w Poznaniu z wolnem 5 pok. mieszkk. możliwa. Z powodu wyjazdu w te strony proszę o spieszne szczegóły. oferty z oznaczeniem ceny, zaliczki i stacji kolej.

M. Wieczorek, Poznań, Pawła 1

The first part of the paper is devoted to a general
 introduction of the subject. It is then divided into
 three parts. The first part is devoted to the
 history of the subject. The second part is devoted
 to the theory of the subject. The third part is
 devoted to the practice of the subject.

The first part of the paper is devoted to a general
 introduction of the subject. It is then divided into
 three parts. The first part is devoted to the
 history of the subject. The second part is devoted
 to the theory of the subject. The third part is
 devoted to the practice of the subject.

The first part of the paper is devoted to a general
 introduction of the subject. It is then divided into
 three parts. The first part is devoted to the
 history of the subject. The second part is devoted
 to the theory of the subject. The third part is
 devoted to the practice of the subject.

The first part of the paper is devoted to a general
 introduction of the subject. It is then divided into
 three parts. The first part is devoted to the
 history of the subject. The second part is devoted
 to the theory of the subject. The third part is
 devoted to the practice of the subject.

The first part of the paper is devoted to a general
 introduction of the subject. It is then divided into
 three parts. The first part is devoted to the
 history of the subject. The second part is devoted
 to the theory of the subject. The third part is
 devoted to the practice of the subject.

The first part of the paper is devoted to a general
 introduction of the subject. It is then divided into
 three parts. The first part is devoted to the
 history of the subject. The second part is devoted
 to the theory of the subject. The third part is
 devoted to the practice of the subject.

vic
 le
 l
 c
 d
 n
 in
 i
 t
 le
 ar
 ez
 k
 ta
 ni
 n
 e
 i
 ni
 ci
 ni
 z
 y
 o
 n
 ls
 ta
 ol
 m
 ii.
 4
 or
 v
 y